

בש"פ 1062/14 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 1062/14

לפני: כבוד השופט ס' גוברמן

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר שניה בארבעים וחמישה ימים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996, ובהתאם לסעיפים 10יב
ו-10יג לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול),
תשל"א-1971
בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתפ"ח 13354-07-13

תאריך הישיבה: ב' באדר ב' התשע"ד (4.3.2014)

בשם המבקשת: עו"ד חיים שוייצר

בשם המשיב: עו"ד מירב נוסבוים

החלטה

1. בקשה שנייה, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי), ובהתאם לסעיפים 10יב ו-10יג לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971 (להלן: חוק הנוער), להארכת מעצרו של המשיב ב-45 ימים, החל מיום 21.2.2014 או עד למתן פסק דין ב-תפ"ח

13354-07-13 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית משפט לנוער (השופטים ר' לורר, צ' דותן וע' וינברג-נוטוביץ), לפי המוקדם.

ההליכים עד כה

2. נגד המשיב (קטין יליד 1997) הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אינוס באחותו הקטנה, ילידת 1999 (להלן: המתלוננת) על פי סעיף 351(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על פי עובדות כתב האישום, בחודש ינואר 2013, המשיב בעל את המתלוננת למרות התנגדותה. מספר חודשים לאחר מכן, פנה המשיב שוב אל המתלוננת, והפציר בה לקיים עימו יחסי מין. המתלוננת התנגדה, והם החלו להתווכח. בשלב מסוים, משום שפחדה מהמשיב, עלתה לחלון חדרה ואיימה לקפוץ מהקומה השנייה. אז אחז המשיב בידה של המתלוננת, היא הדפה אותו, ואז אמר לה כי הוא הולך להתאבד וזה יהיה על מצפונה.

3. עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. ביום 22.7.2013 קיבל בית המשפט המחוזי (מ"ת 13428-07-13) את הבקשה, והורה על מעצרו עד תום ההליכים. משלא הסתיים המשפט המתנהל נגדו לאחר שישה חודשים, הורה בית משפט זה להאריך את מעצרו ב-45 ימים נוספים (בש"פ 8791/13, השופט א' שהם). בהחלטה נכתב כי "בהינתן העובדה כי משפטו של המשיב הגיע אל הישורת האחרונה, מאחר שהכרעת הדין בעניינו צפויה להינתן ביום 17.2.2014, הנני מאריך את מעצרו ב-45 ימים נוספים...". משלא הסתיים משפטו גם בתקופה זו, הוגשה בקשה זו.

הבקשה

4. במסגרת הבקשה, טענה המבקשת כי מסוכנותו של המשיב עולה באופן ברור מחומרת העבירה המיוחסת לו. לטענתה, מסוכנותו עולה גם מתסקירי המעצר שניתנו בעניינו, ומעברו הפלילי הכולל הרשעה בעבירות רכוש והפרת הוראה חוקית. עוד ציינה המבקשת כי מועד מתן הכרעת הדין קבוע ליום 17.2.2014.

5. לבקשת הצדדים, הדיון בבית משפט זה נדחה פעמיים, ונקבע למועד המאוחר למועד סיום הארכת המעצר הראשונה שניתנה. לכן בהסכמת באת כוח המשיב, מעצרו הוארך בהחלטה מיום 17.2.2014 עד להחלטה אחרת.

הדיון לפני

6. בדיון, שהתקיים ביום 4.3.2014 הגיש בא כוח המבקשת את הכרעת הדין של בית המשפט המחוזי לנוער שניתנה ביום 20.2.2014. בהכרעת הדין נקבע שהמשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו. לפיכך, בא כוח המבקשת טען כי לא עומדת לו עוד חזקת החפות, ושאין מקום לבחון חלופות מעצר בעניינו, כאשר מועד הדיון לטיעונים לעונש ולשם קבלת תסקיר בעניינו של המשיב וכן תסקיר קורבן, קבוע ליום 31.3.2014, וזוהי הישורת האחרונה של התיק.

7. במענה, טענה באת כוח המשיב כי נוכח היותו קטין והזמן הארוך בו הוא כבר מצוי במעצר, יש מקום להורות

על עריכת תסקיר נוסף בעניינו. עוד טענה כי ההליך אינו צפוי להסתיים בקרוב, ואין בדיון הקבוע ביום 31.3.2014 כדי ללמד על סיומו.

הכרעה

8. לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי את טיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

9. ככלל, נאשם קטין אשר עצור שישה חודשים, ודינו טרם הוכרע, ישוחרר מן המעצר. החריג לכלל זה הוא כי ניתן להאריך את מעצרו אם קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת (ראו: בש"פ 6359/03 מדינת ישראל נ' דהרי (23.7.2003)). לכך יש להוסיף כי ככל שההליך המשפטי מתמשך, גובר הנטל להוכחתן של נסיבות מיוחדות המצדיקות את הארכת המעצר, וזכותו לחירות של הנאשם מתגברת (ראו למשל: בש"פ 634/04 מדינת ישראל נ' פרץ (12.2.2004); בש"פ 899/14 מדינת ישראל נ' אלכשח (11.2.2014)). אולם, חשוב להדגיש כי קיימים מקרים, בהם אין מנוס מהארכת מעצרו של נאשם. במסגרת זאת, השיקולים העיקריים שיש לבחון הם קצב התקדמות שמיעת הראיות בתיק, סוג העבירות המיוחסות לנאשם, ומידת המסוכנות הנשקפת ממנו (ראו: בש"פ 1693/03 מדינת ישראל נ' אבו עסא (5.3.2003); בש"פ 1149/13 מדינת ישראל נ' קארוט (18.2.2013) והאסמכתאות שם; בש"פ 8543/13 מדינת ישראל נ' יאסר (24.12.2013)).

10. ההליך בעניינו של המשיב נמצא בישורת האחרונה. ביום 20.2.2014 ניתנה הכרעת דין מפורטת ומנומקת שקבעה כי הוא ביצע את העבירות שיוחסו לו. עתה נותר להכריע בדבר הרשעתו וגזר דינו, ולשם כך נתבקש שירות המבחן לערוך למשיב תסקיר, ונקבע דיון ליום 31.3.2014. מדובר בעבירות חמורות שנקבע כי המשיב ביצע, ומכאן שמידת המסוכנות הנשקפת ממנו רבה היא, ועל אף היותו קטין וזמן המעצר שבו מצוי, מצאתי כי האיזון בין הערכים השונים, אינו מאפשר את שחרורו, או אף את בחינתן של חלופות מעצר בעניינו. בנסיבות אלה, דין הבקשה להתקבל.

11. נוכח האמור לעיל, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-45 ימים, החל מיום 21.2.2014 או עד למתן פסק דין ב-ת"פ 13354-07-13 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ג' באדר ב' התשע"ד (5.3.2014).

ש ו פ ט

